

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 133.

Tiende Session.

38te Møde.

Torsdagen den 25de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

M. Jensen (fortsat): Jeg skal naturligvis ikke nægte, at det kan være en Prøve paa Kortet i dets Heelhed, men det er ikke en saaledes fuldstændig Prøve, som maatte foretages, naar man vilde stræbe efter at faae virkelig nøiagtige Kort; skal der foretages en saadan Prøve maaling af Kortet, at det giver en væsentlig Betryggelse med Hensyn til Nøiagtigheden, saa falder en saadan Prøve maaling næsten ganske sammen med en fuldstændig Opmaaling af Terrainet og vil derfor i højeste Grad blive kostbar i Forhold til den ringe Omkostning, hvormed det er forbundet at omtegne Kortet; og da, som sagt, Omtegningen ikke gaaer ud paa at skaffe et paalideligere Kort end det, man allerede har, men kun at levere det, man har, i en saaledes paalidelig Tilstand som muligt, saa skal jeg raade til, at man overlader det til Matriculscointoret selv at bestemme, i hvilke Tilfælde der skal foretages ny Opmaaling, og i hvilket Omfang denne da bør udføres; thi Matriculscointoret har ved de Udskyningsforretninger, der succesfuldt indkomme, en ganske anden Leilighed, eller reittere i ethvert Tilfælde en fortrinligere Leilighed til at komme til Biskhed om, hvilke Kort der ere upaalidelige, end en saadan generel Prøve maaling vil give det Leilighed til. Jeg skulde derfor, som sagt, foreslaae, at denne Bestemmelse ikke blev vedtagen, fordi den i højeste Grad vil forøge Omkostningerne ved mange

Kort, uden at medføre noget saadant Udbytte, som paa nogen Måde staaer i Forhold til Omkostningerne.

Tseberning: Det har været Udvalget fuldkommen klart, at der her ikke kunde være den Hensigt at ommaale Matriculskortene for at skaffe hvert enkelt Matriculskort en større Nøiagtighed i alle Kortets Enkeltheder. Det har været Udvalget fuldkommen bevidst, at Kortsamlingen for Diebliffet ikke er at betragte som Andet end en orienterende Fremstilling og Veiledning med Hensyn til Matriculsvæsenet; men det, som man har villet opnaae, det er at forhindre Omtegning af Kort, som i Tidernes Løb have lidt en saadan Besværvelse, at en Omtegning af dem i Grunden vilde give et aldeles maadeligt Billede af det, der i Begyndelsen fandtes paa Kortene; idet man holder sig til en enkelt Maaling, gaaer det kun ud paa at finde et Middel til i det Hele taget at betegne Kortets større eller mindre Grad af Nøiagtighed (M. Jensen: Maa jeg bede om Ordet). Det vil naturligvis ligge til Matriculsvæsenet at vælge de Kort, som man for en given Tid i Aarets Løb vil lade omtegne, men det, som man ønsker ikke maa fortsættes, det er en Omtegning, saaat lige for at beskæftige Personer under Matriculscointoret, af maadelige Kort, hvis Maadelighed ikke engang er noteret paa Kortet og bekendt. Et Kort kan have meget stor Brugbarhed, uagtet det er unøiagtigt, men kun under den Forudsætning, at Unøiagtighederne findes paategnede derpaa, saaledes at Enhver, der faaer en Copie af et Kort med en saadan Paategning, veed, hvad han i saadant Henseende har at holde sig til, og Matriculen